hoolimata teatas Teedeministeeriumi Maanteede Valitsus 5. novembril 1935. a. Linnavalitsusele, et Maanteede Valitsusel ei ole võimalik krediidi puudusel palvele vastu tulla.

Krediidi mittesaamisel jäid maanteede parandustööd 1935. aastal tegemata ja kuna maanteed linna piires olid halvas seisukorras, mis järgneval kevadel veelgi halvenes, siis ei saadud enam arvestada teede parandamist, vaid oldi sunnitud neid kapitaalselt ümber ehitama 1936. aastal. Kapitaalse ümberehituse kulude kohta asuti eelarvete koostamisele juba 1935. a. lõpul ja nende valmimisel esitati eelarved Teedeministeeriumile vastavateks korraldusteks ja vajalise krediidi määramiseks.

Et maanteede halb seisukord võis põhjustada palju nurinat ja kaebusi, siis arusaamatuste vältimiseks esines Tartu Linnavalitsus 26. nov. 1935 siseministrile ettekandega tekkinud olukorrast.

EHITUSMATERJALIDE VEOD 1935./1936. A.

Ehitusmaterjalide vedude vähempakkumisteks töötati välja veovõtte tingimused ja lepingu kava.

Pakkumistel õiglaste hindade saavutamiseks liigitati veod materjalide ja kauguste järgi: kivide, killustiku, kruusa, liiva, mulla ja metsamaterjalide vedu $^1/_4$, $^1/_2$, 1, $1^1/_2$, 2, $2^1/_2$, 3, $3^1/_2$, 4, $4^1/_2$ ja 5 km kauguselt, raudteerööbaste vedu Jaama tänavast raudteejaamani, ehitusmaterjalide vedu ning veevedu päeviti, seega saadi üldse 68 liiki.

Määrati kindlaks materjalide peale- ja mahalaadimise kord ja kestus töödel, kusjuures üksikasjalikult nähti ette nii veovõtja kui tööandja õigused ja kohused.

Vedude väljaandmiseks korraldati suulised vähempakkumised 6. mail 1935. a., mis andsid rahuldavaid tagajärgi, välja arvatud mullaveo osas $2^1/_2$—5 km, samuti ehitusmaterjalide ja raudteerööbaste veo osas. Viimati nimetatud vedude hinnad osutusid kõrgeteks ja jäeti kinnitamata.

1935. a. hooajal maksti veovõtjaile kogusummas 11 647,84 kr.

Veokauguste hindamiseks ja veetava materjali hulga kindlakstegemiseks maksmapandud tingimusist on nimetatavad järgmised:

Veokaugused määratakse kindlaks tegeliku veokauguse järgi, kusjuures veokaugused 0—250 m arvatakse 250-meetriseks veokauguseks; alates 250-meetrisest veokaugusest määratakse kaugused kindlaks 100-meetriste vahedega, kuna vahekaugusi 0—50 m ei võeta arvesse, vahekaugused 51—100 m arvatakse 100 meetriks.

Veokaugused 0—250 m hinnatakse 250-meetriseks veokauguseks; alates 250-meetrisest veokaugusest arvatakse veohinnad tervete kilomeetrite ja nende poolte vahepealsete veokauguste jaoks välja vähempakkumistel määratud eelmise ja järgneva kauguse hinna vahe proportsionaalse jaotamise teel.

Tartu IV, lk. 156